

ÉN.

Egy embernek már nem tudok beszélni,
Egy könyvet írni: semmi, nem elég.
Nagy zenekar tudná csak eldalolni,
Elzokogni, eltévelyedni
Ezt a zsúfolt zenét.

Egy-két gyermek nem lenne valóság.
Egy nagy nemzedék ha hordaná
A lelke —: az talán végigélné,
Felépítené, előrvendené és híresztelné,
Hogy mit szerettem.

Hogy mit szenvedtem,
Mit akartam, mit hittem.
És tanúm lenne
Hogy jól, hogy igazán,
Hogy törvényem szerint éltem.

(Páris, 1928.)

SZEKULA ÁGNES.
